

vier zijdefabrieken en een van de fabrikanten komt hier elken morgen met zijn dochter voorbij. Ook zij moet werken, tijd is geld. En wat goed komt zulks van pas. Toen eenige jaren geleden die vreeselijke ziekte, de influenza hier zoo heerschte, werden er honderden jonge mannen weggenomen. En zie wat mooi! dit meisje, ofschoon in rouwgewaad gekleed, gaat weer naar de fabriek en doet haar arbeid zooals vroeger en kan voor de haren den kost verdienen. En zoo is de Amerikaansche vrouw in alle opzichten druk bezig. De getrouwde vrouwen, hoe handig en vindingrijk zijn zij! En wat leeren zij haar jonge kinderen al spoedig de huiselijke zorgen op zich nemen. Daar hebt u mijn eigen schoonzuster. Zij is geboren in Ierland, en op en top een Engelsche dame, maar er kwam een tijd, dat zij zelf ook naar de fabriek moest gaan om te arbeiden. Haar dochtertje, toen nog geen veertien jaar oud, kon zoo fijn brood en cake bakken. Het was een lust om te zien. Ik ben meer dan twee keer zoo oud als zij en was niet bij machte zulk prachtig brood te bakken. Waarlijk, ik kan niet in haar schaduw staan op gebied van de bakkerij. Maar de moeders zijn ook zoo vlug en zoo vatbaar, alles begrijpen zij onmiddellijk, en handig dat men is! O, zij werken veel vlugger dan menige Hollandsche vrouw! Maar zij hebben dit tegen, zij zijn niet zoo frisch en werken niet veel met water; zij maken alles met den stofdoek en den langen stoffer schoon, terwijl de Hollandsche vrouw meer dweilt en schrobt en de meubelen met boenwas wrijft. Hier heeft men meerendeel gelakte meubelen, die spoedig schoon zijn. Waar zij verbazend vlug in zijn... in het behandelen der wasch; reuzenwasschen ziet men dan 's Maandags aan de lijn hangen fladderen. Ja, alles moet in de buitenlucht opdrogen. Ik zie soms huizen staan waar een smal gangetje tusschen is; heeft men geen tuin, dan een lijn gespannen in dat gangetje en zoo droogt men de wasch toch buiten op! Ook gebeurt het wel, dat men in 't geheel geen gang heeft. Wil het toeval nu dat men een boom of een telefoonpaal voor zijn huis heeft staan, wel, dan daar de lijn maar aangespannen met een kleine katrol en daar hangt je mooie groote wasch op straat te drogen. Auto's en wagens rijden voorbij, geen nood, men neemt daarvan heelemaal geen notitie. Men is hier toch zoo vrij, vrij als een vogeltje in de lucht. Wat is men dan in Holland bekrompen van gedachten: als de buurvrouw dat nu eens zag, wat dan? Ja, daar geeft de Amerikaansche vrouw niet om, zij doet wat haar het best past en Dinsdags maakt zij de wasch aan kant. Wat kunnen zij mooi en vlug strijken, in een ommezien hebben ze een baliemand vol goed gestreken. Men maakt hier veel goed vuil doordat de wegen zanderig zijn. Het is hier niet

zoo prachtig als in Holland op de straten, bovendien is het een warm land, zoodat men telkens schoon goed aan moet doen, opdat men niet ziek wordt.

Is men met de wasch klaar, dan is er nog zoo veel te doen, dat de vrouw des huizes zelf doet: een kamer te verven daar zien zij niets in. Keurig netjes kunnen zij alles onderhouden. Er zijn ook uitzonderingen, maar dat is ook bij de Hollanders zoo, nietwaar? Weet u wat ik altijd zoo mooi vind? Zij schamen zich nergens voor, welken arbeid zij ook doen. Hoe spoedig zullen zij u helpen indien ge dit wenscht.

En wat kan men mooie handwerken maken! ook daarin neemt de getrouwde vrouw haar deel.

J. M. W.—W.

De Wijzen uit het Oosten.

Wien zoekt gij op vermoeide voeten,
Eerwaardig drietel? Spreekt, waarheen?
„Wij komen ver uit 't Oost getrêen,
Om d' U geboren Vorst te groeten”.

Wie deed in 't verre land u hooren,
Dat hij het licht ontvangen had?
En wie geleidde u langs uw pad,
Dat gij het nergens hebt verloren?

„Zijn heldre ster verscheen onz' oogen;
Toen hebben we ons den voet geschoeid;
En sedert dwaalden we onvermoeid,
Tot wij Hem hier aanbidden mogen”.

„Want als wij naar dien Koning vraagden
Den Wijzen van Jeruzalem,
En wezen ze ons op Bethlehem,
Waar uw profeten van gewaagden”.

„Daar ving zijn ster weer aan te blinken;
Op gindsche hutte straalt haar licht;
Dáár is het Koninklijke Wicht;
Dáár willen we aan Zijn voeten zinken”.

N. BEETS.

